

altsaa $\frac{1}{2}$ Million Rd. vilde være tilstrækkelig. Hans Excellence Conseilspresidenten satte Forslaget op til 5 Millioner Rd., og det er denne Sum, som vi Forslagsstillere her have anset for passende. Den ærede Taler vilde have en kontrollerende Autoritet, der skal paase, at Administrationen af de private Brandforsikringsforeninger er tilbørlig. Men det vil jo ligge i Justitsministerens Haand at bestemme Kontrollen. Ministeren vil have Ret til, inden han godkjenner en Forening, at sørge for, at dens Statuter eller Love blive af den Bestaenhed, at han anser dem for betryggende. Der vil dog neppe kunne fordres en anden Kontrol end den, som finder Sted med Hensyn til Landbygningernes Brandforsikring, nemlig at Regjeringen kommitterer en af sine Embedsmænd eller en anden Mand til at paase, hvorvidt Lovene overholdes. Meningen kan dog vel ikke være den, at der af Regjeringen til Exempel skulde indsettes Revisorer, der skulde foretage en Talrevision, se efter, om ikke en Mand havde faaet en Mark for lidt eller en Anden en Daler for meget. Det vil jo dog kun være Hensigten at sørge for, at der ikke sker Brud paa de Grundregler, hvorefter Foreningen er stiftet, og hvis Overholdelse Ministeren har en grundet Opfordring til at paase. Seg veed nu ikke, hvad det ærede Medlem egentlig mener med en saadan Kontrol; man veed jo ikke udenfor, hvorledes Kontrollen er udført, og det kan man dog bedst faae at vide ved den Maade, hvorpaa Foreningen er stiftet. Naar en privat, gjensidig, solidarisk Forening er indrettet saaledes, at dens Medlemmer kunne paase Bestyrelsens Gang, saa tror jeg efter de Erfaringer, jeg har, at en saadan Seen paa Tingene er meget kraftigere og meget mere betryggende end det, man kalder en Kontrol fra oven; men dermed vil jeg ingenlunde have sagt Noget imod, at Justitsministeren kan indsette en Tilsynsmyndighed. Et Forbud derimod ligger slet ikke i Lovforslaget. Hvis man vil bebyrde Lovforslaget med alle slige Smaabestemmelser, vil man efter min Mening binde Hænderne paa Ministeren, og det er netop dette, vi ikke ville. Vi frygte slet ikke for, at de private Foreninger skulde staa sig selv saaledes i Lyst, at de ikke sørge for at komme overens med Ministeren. Seg tror, at det private Afassociationsvæsen er saa vidt udviklet hos os, at man vel kan forudsætte, at Stifterne affaardne Foreninger ville ramme haade deres eget og det Offentliges vel forstaaede Lær. Naar den ærede Taler for Kjøbenhavns 6te Valgkreds kaldte en Reservecfonds Tilstedeværelse den allervigtigste Betingelse, saa beklager jeg, at han ikke har undersøgt de Forhandlinger, som have fundet Sted angaaende denne Sag her i Rigsdagen, thi han vilde da vist ikke have fremstaaet den Mening, at en Reservecfond var den allervigtigste Betingelse, selv om han havde den Tro, at der skulde en Reservecfond til. Seg har nu den Mening, at en Reservec-

fond for en solidarisk Forening er en Uting; det passer slet ikke til den. Et solidarisk Selskab, som dækker sine egne Stader — de være sig nu foraarfagede ved Brand, Uveir eller deslige — har Repartition paa alle Interessenterne som sine Erfattingspligtige, og den Smule Reservecfond, som kunde fordres af et saadant Selskab, vil aldrig kunne styrke dette. Den ærede Rigsdagsmand taler om Bortforøring af Reservecfonden men den vil jo, som den foregaaende Taler bemærkede, ogsaa kunne forsvinde paa forskjellige andre Maader. Det allerbedste Middel mod Kasse-mangel er slet ingen Kasse at have, og derfor mener jeg, at en Reservecfond er en Uting ved et solidarisk Brandfjesskab. I det Forslag, som ligger til Grund for vort, omtales heller ingen Reservecfond, og jeg maa oplyse det ærede Thing om, at der et Mars Tid forud havde været et Forslag her i Thinget om private Brandforsikringer, hvori et Mindretal af Udvalget holdt paa, at der skulde være en Reservecfond, hvilken Lanke imidlertid blev saaledes bekæmpet og overvunden, at der, da Forslaget, som den nuværende Conseilspresident førte Ordet for, kom frem, ikke mere var Tale om en Reservecfond, i alt Fald ikke fra Flertallets Side. Derfor Ministeren for øvrigt paa Grund af færegne Bestemmelser i en eller anden privat Brandforenings Lov vilde stille Betingelse om en Reservecfond, tror jeg, at han ikke afsjæres derfra ved vort Forslag. Der staar nemlig, at han „bemyndiges“ dertil, men deri ligger, at han kan stille andre Betingelser end dem, der ere nævnte. Seg veed ikke, hvorledes den ærede Taler kan komme til at forudsætte, at dette Forslag, hvis det bliver til Lov, kan komme til at forurette den menige Mand. Det skulde da være, at en Brandforsikringsforening blev indrettet efter slette Love eller bestyret paa en slet Maade, men da tror jeg, at Folk maa tage Skade for Hjemgjæld. Seg veed ikke, om den ærede Taler kan paavise noget saadant Exempel. „Brandpolitik“ har man dog sagt, at „Venstre“ har drevet i saa mange Aar, og man har stadig set det paa Tingene, hvorledes det gik med dets „Brandpolitik“ og Brandregnskaber. Den ærede Taler har vist ogsaa benyttet sin Tid til at paase, at hans ærede Medborgere ikke skulde gjøre noget Galt. Lader os faae at høre, hvorledes der i slige Brandfjesskaber er slet Forurettelser, lad os faae at vide, hvad der sigtes til, naar den ærede Taler frygter for, at ved Bortforøring af Reservecfonden skal den menige Mand blive forurettet. Seg staar her som Stifter af et saadant Selskab, og jeg fordrer af den ærede Taler, at han kommer ud med det fulde og virkelige Sprog, at han kommer frem med det Tilfælde, hvortil han figter. Seg finder, at der ligger noget aldeles Uforsvarligt og Agentligt i saadanne halvkoede Beser. Naar Staten gennem sin Regjering godkjenner et Institut — siger den ærede Taler —, saa bilder